

hjem, skal de passe paa at løbe med en Bølge igennem Brændingen op paa Klippen. Det forekommer mig mærkeligt, at han kan tro, at vi Danske kan tro, at man har saa stærke Baade paa Færøerne, at man ligefrem med en Bølge kan løbe op paa Klippen.

Men jeg skal ikke dvæle ved disse Ting, for det vil jeg kalde digteriske Overdrivelser af det ærede Medlem. Jeg vil alligevel advare imod dem, for det er af den Sags Ting, som gør ondt oppe paa Færøerne, idet nemlig de fornuftige Mennesker deroppe vil sige: Er det ud fra den Slags Motiver, man nede i Danmark vil hjælpe os, er det ud fra saadanne falske Forestillinger, det troede vi ikke; og andre Mennesker deroppe vil sige: Ja, her lykkes det os jo at bilde ham noget godt ind, men at han oven i Købet vilde sige det i den danske Rigsdag, havde vi dog ikke troet, det var ikke derfor, vi bildte ham det ind, det er alligevel at komme for langt ud.

Saadan er der flere digteriske Overdrivelser, som jeg skal gaa let hen over. Jeg skal ligeledes gaa let henover de Fejltagelser, det ærede Medlem gør sig skyldig i, uagtet det ogsaa er ubehageligt, at man oppe paa Færøerne siger: Her kan vi endelig se en Mand, der har villet sætte sig ind i færøske Forhold, men hør, hvorledes han dernede har fremstillet Sagen; det er kedeligt, at vi heroppe paa Færøerne faar det Ry. Jeg skal lige nævne nogle enkelte af de Fejltagelser, det ærede Medlem gør sig skyldig i. At det ærede Medlem har været paa Færøerne, kan man straks se, for han kender Ordet en Mark Jord; det er noget, vi ikke kender hernede, men det kender vi paa Færøerne. Men Færingerne, der læser det, vil sige, at det er alligevel kedeligt, at det ærede Medlem ikke har hørt det rigtigt, for han kalder det en Mark Jord; det hedder det ikke. Det kan nu være ligegyldigt, men det bruges slet ikke i den Betydning, hvori det ærede Medlem bruger det. Han bruger det om Trøerne, hvor man ikke taler om Mark, men om Kofoder. Mark bruger man ikke om et Areal, det svarer mere til en Tønde Hartkorn hernede, det er en Værdiansættelse. Det ærede Medlem vil forvirre Begreberne hernede. Han ved nemlig, at den største Kongsbønde paa Færøerne besidder 2 × 13 Marker, og da det ærede Medlem takserer hver Mark til 50 Kr., vil det altsaa sige, at Færøernes største Jorddrot besidder for 2 × 650 Kr. Jord. Det vil det ærede Medlem kunne forstaa er forkert. Det er kedeligt,

at han bruger den Slags specifikt færøske Udtryk, naar han ikke bruger dem rigtigt.

Jeg skal heller ikke dvæle ved, at det ærede Medlem med Hensyn til Vaage side retter en meget indtrængende Henstilling til den højtærede Justitsminister og beder ham om endelig at hjælpe disse Fiskere, jeg før talte om, der blev kastet op paa Klippen med Bølgerne. Derom vil man oppe paa Færøerne sige: Hvorfor gør det ærede Medlem det, for den højtærede Justitsminister vil jo sige til ham: Men, kære Partifælle, denne Sag sorterer slet ikke under mig, den sorterer under en helt anden Minister. Det ved man paa en Prik paa Færøerne, for dér har det Spørgsmaal været meget diskuteret, og det sorterer under Ministeren for offentlige Arbejder. — Naar dernæst det ærede Medlem retter en meget indtrængende Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om at udvide Loven om Brændselshjælp til at gælde deroppe, vil man ligeledes oppe paa Færøerne sige: Ja, men hvad er det, det har Indenrigsministeren jo ikke noget at gøre med. Her er det tilfældigvis Justitsministeren, der har med det at gøre, baade formelt og reelt (*Hans Nielsen*: Men Indenrigsministeren har svaret). Desværre svarede Indenrigsministeren, men det viser jo kun, at han ogsaa er ukendt med de færøske Forhold. Jeg haabede, at han havde svaret: Det maa De spørge Justitsministeren om, og jeg er ikke i Tvivl om, at den højtærede Justitsminister vilde have sagt til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen: Hvorfor staar du egentlig op, kære Partifælle, og siger det her fra Folketingets Talerstol, thi du maa vide, at den Lov gælder allerede nu oppe paa Færøerne, saa jeg kan ikke udvide Loven med min bedste Villie, selv om jeg lover det nok saa meget fra Folketingets Talerstol, og alt, hvad der hedder Film, er jeg, Justitsministeren, en Modstander af, og derfor vilde jeg ønske, det ærede Medlem her havde holdt sig til den Minister, han i dette Tilfælde skulde vende sig til. Disse Fejltagelser skal jeg, som sagt, gaa let henover; det er blot kedeligt, at de paa Færøerne bliver benyttet imod den danske Rigsdag. Det ærede Medlem ryster beskedent paa Hovedet. Han mener maaske, at hvad han siger, gaar upaaagtet hen ogsaa deroppe.

Jeg skal nu gaa bort fra dette og gaa over til Hovedsagen i det ærede Medlems Foredrag. Hovedsagen var Sprogspørgsmaalet og Spørgsmaalet om Løsrivelse. Det, som interesserer os hernede, er: Hvorledes